

...وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ يُكْلِلُ شَفَاعَةً عَلَيْهِ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَاَنَّ يَهْدِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى بَدْنِكَ رَجُلًا خَيْرٌ لَكَ مِمَّا
طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَغَرَبَتْ.

HER ŞEY ALLAH'I ANLATIR

Muhterem Müslümanlar!

İbret nazarıyla etrafına bakan bir insan, her şeyi yoktan var eden, şekillendiren ve idare eden bir yaraticının olduğunu idrak eder. Gezegenlerin hiç sapmadan yörüngelerinde akıp gitmesi, güneşin yeryüzüne aydınlatması, ayın ve yıldızların bir kandil gibi geceyi süslemesi, bize adeta 'Rabbini unutma!' diye haykırır. Her köşesi hikmetle bezenmiş dünyamız, bizi, bir tek olan Allah'a çağırır. Kur'an-ı Kerim; "**Onlar göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine, yeryüzünün nasıl yayıldığına bakmazlar mı?**"¹ sorularıyla bizi tefekküre davet eder.

Aziz Müminler!

İnsanı mutsuzluğa götüren nedenlerin başında inançsızlık gelmektedir. Zira inançsızlık, hayatı anlamsızlaştırır. İnsanı yalnızlaştırır. Kişiye, sorumluluk bilincinin kaybolmasına sebep olur.

İmandır o cevher ki İlâhî ne büyütür...
İmansız olan paslı yürek sinede yükter!

Bir yaraticının varlığına inanmak, onun her yanında olduğunu bilmek ise insana huzur ve güven verir. Kişiye anlamsızlık karanlığından kurtarır. Ayet-i kerimede bu hususa şöyle işaret edilir: "...Kim Allah'a iman ederse, Allah onun kalbini doğruya iletir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir."²

Değerli Müslümanlar!

Hayata dair soruların cevaplarını Yüce Yaradan'ı inkâr ederek bulamayız. Nereden geldiğimizi, nereye gittiğimizi, neden ve niçin yaratıldığımızı vahy-i ilâhî olmadan bilemeyez. İtaat ve isyan sınırlarının Cenâb-ı Hak tarafından belirlenmediği bir dünyada neyin iyi, neyin kötü olduğunu tam anlamıyla kavrayamayız.

Kıymetli Müminler!

Yeryüzünde yaşanan hiçbir kötülüğün müsebbibi Allah Teâlâ değildir. O, kullarına karşı çok merhametlidir. Cenâb-ı Hak, insanların iyiliğini ister. Kötülük yapmalarına, zulme düşmelerine de asla rıza göstermez. Hal böyleyken nefsine uyan, hevâ ve hevesine tabi olan insanlar, kötülige ve zulme sebep olmuş, olmaya da devam etmektedir. Kur'an-ı Kerim'de, "Gerçek şu ki Allah insanlara zerre kadar zulmetmez, ancak insanlar kendilerine zulmederler"³ buyrularak bu hakikate işaret edilmektedir.

Aziz Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz; kaynağını vahiyden alan peygamberleri, müjdeleyici ve uyarıcı olarak göndermekle kullarına büyük bir lütufta bulunmuştur. Her birisi hidayet rehberi olan; hak ile bâtili, doğru ile yanlış beyan eden ilâhî kitapları indirmekle insanlığın huzur ve mutluluğunu istemiştir. Bu ilâhî silsilenin son halkasını, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s) ve ona gönderilen Kur'an-ı Kerim ile kemale erdirmiştir. Ebedi ahiret yurdunu yaratmakla; her hak sahibinin hakkını almasını, inanan ile inanmayanların ayırt edilmesini murat etmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bugün, içinde bulunduğu sorumluluk; inançsızlık girdabında boğulan insanlara gönül dünyamızı açmak, ilâhî mesajları onlarla buluşturmaktır. Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in sünnet-i seniyye membâi ile gençlerimizin inanca dair susuzluklarını gidermeye çalışmaktadır. Çocuklarımıza gönüllerine tatlı dil ve güler yüzle Allah sevgisini nakşetmektedir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s)'in şu nasihatini kendimize rehber kılmaktır: "**Senin vesilenle Allah azze ve celle'nin bir kişiyi hidayete erdirmesi, senin için güneşin üzerine doğduğu ve battığı her şeyden daha hayırlıdır.**"⁴

¹ Gâsiye, 88/18-20.

² Tegâbün, 64/11.

³ Yûnus, 10/44.

⁴ Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebir, I, 315.

